

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 48. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324075139184/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

tionerne som en Herskerinde. Der blev ikke stille nok i Teatret, naar hun talte, og Fru Bloch kender jo af Erfaring det smigrende Dødsstille, som en enkelt Replik, nøjagtigt afstemt, kan frembringe. Utvivlsomt var hendes Spil vel gennemtænkt, pudsigt i Overgangene fra Latter til Graad, og klædeligt for hendes elegante Person, men der manglede endnu den overlegne Given sig hen, som senere Opførelser kan bringe.

I den ny Rollebesætning havde Hr. Poul Nielsen faaet en anselig Opgave, Tjeneren Henrik. Hr. Nielsen syntes ikke tydelig nok i sin Opfattelse. Henrik er en ondsksfuld Knægt, der morer sig kosteligt over sin Frues Unøder. Hr. Nielsen holdt ham i Halvlys, lod ham le mere dumt end listigt. Og hvorfor vovede ikke Hr. Nielsen en veritabel Kopi af Fru Blochs Lucretia, saaledes som Rollen foreskriver? Selv Kokkepigen kan ikke have fundet hans Imitation slaaende. Meget prisværdig, ja mønsterværdig er Hr. Nielsens klare og naturlige Tale. Overfor denne syntes to Debutanters, Hr. Guldbrandsens og Frk. Sigrid Andersens tarvelige Diktation endnu mere upassende i et Holbergsk Skuespil. Hvorfor mon Frk. Andersen forceres frem i Pernilleroller, til hvilke hun mangler al Charme?

Adskillige Roller var iøvrigt i kendte Hænder. Apicius spilles nu som før af Hr. Olaf Poulsen med uforligneligt Humør, men næppe med den

ungdommelige Libertinerflothed, hvorover Rollen er støbt. Dog ingen kan spille Holberg med den Natur og den Pragt som han. Hvorfor Fruerne Emma Nielsen og Sinding ikke havde byttet Roller, maa Himlen vide. Hvem vil tro, at den saare skønne Fru Nielsen »ikke har været paa Moden i mange Aar«, og vilde Fru Sinding ikke passet bedre til den indgetogne end til den let-sindige Pige?

Med Urette bevares i Iscenesættelsen det gamle Teaterspil, hvor Henrik og Pernille banker Apicius med Koteskafte og driver ham paa Flugt ned ad Gaden. Derved bliver de følgende Repliker meningsløse. Apicius skal trænge ind i Boden efter Lucretia, og kun derfra skal Tjenestefolkene fortrænge ham, men uden saadanne Haandgribeligheder, hvorfra de selv et Minut efter vil afholde Lucretia.